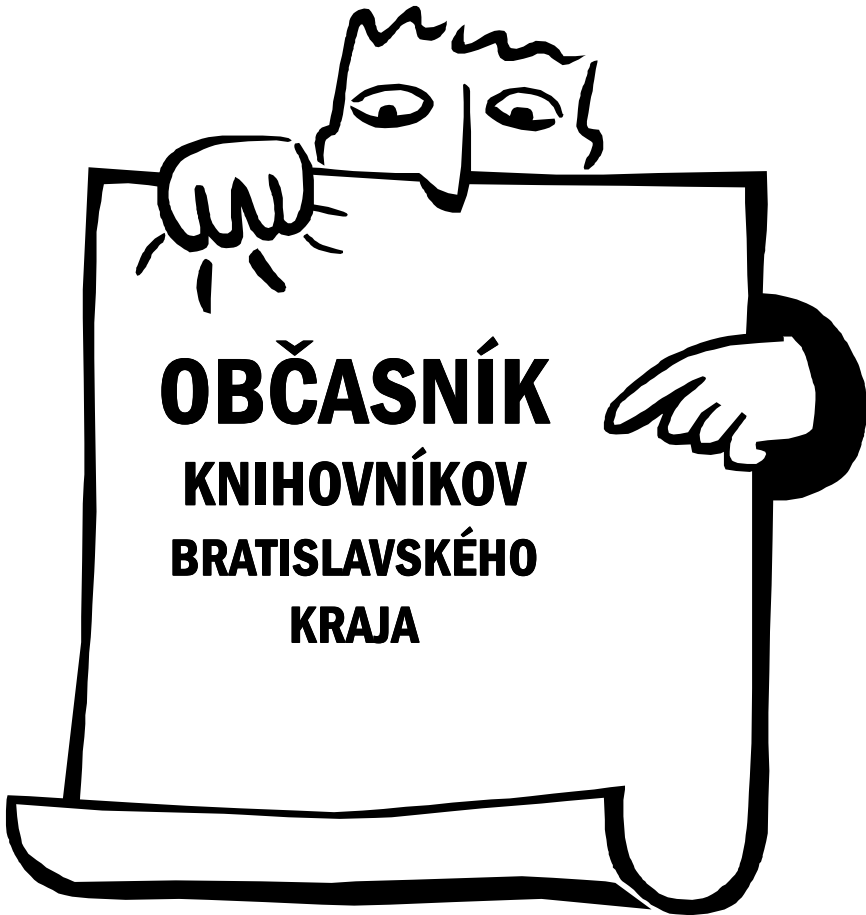

ISSN 1335-664X

1/2000

**OBČASNÍK KNIHOVNÍKOV
BRATISLAVSKÉHO KRAJA 1/00
(bulletin Krajskej pobočky
Spolku slovenských knihovníkov
Bratislavského kraja)**

**VYDAVATEĽ,
TLAČ A REDAKCIA**
Knížnica Ružinov
Tomášikova 25
821 01 Bratislava
Tel: 07/44 45 47 04
Fax: 07/44 45 60 36
E-mail: kniznica@gtsi.sk

**MIESTO
A ROK VYDANIA**
Bratislava 2000
TYP PÍSMA
Franklin Gothic Demi Cond
NÁKLAD
200 výtlačkov

**ZODPOVEDNÝ
REDAKTOR**
PhDr. Darina Horáková

**VÝKONNÝ REDAKTOR (aj
DTP)**
Mgr. Peter Kuzma

REDAKČNÁ RADA
PhDr. L. Segešová
(predseda)
PhDr. D. Horáková
PhDr. M. Žuffová
Ing. A. Chrenka
Mgr. P. Kuzma

KNIŽNICA RUŽINOV BRATISLAVA

ISSN 1335-664X

**OBČASNÍK
KNIHOVNÍKOV
BRATISLAVSKÉHO
KRAJA**

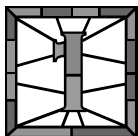
Ročník 1

Rok 2000

Číslo 1

O B S A H

- 1. Peter Kuzma: Je potrebný alebo nie? (4)**
- 2. Darina Horáková: Príhovor na aktuálnu tému (8)**
- 3. Ľubica Segešová: Prehľad činnosti Krajskej pobočky SSK Bratislavského kraja (13)**
- 4. Eva Šulajová: Storočnica alebo desať desaťročí Mestskej knižnice v Bratislave (17)**
- 5. (kuz): Ako sme začali (na margo ankety) (25)**
- 6. (kuz): Možno neviete, nestihli ste si uvedomiť, prehliadli ste, že... (28)**
- 7. (kuz): Ponuka rubriek a možností 30)**
- 8. Stanovy Spolku slovenských knihovníkov (32)**
- 9. Členovia výboru Spolku slovenských knihovníkov (38)**
- 10. Členovia predstavenstva Spolku slovenských knihovníkov (39)**

Je potrebný alebo nie? **Mgr. Peter Kuzma**

Milí knihovníci, bibliografi a informatici! Prihováram sa vám takto familiárne a presne v duchu stanov, ktoré nás delia (iste s dobrým úmyslom) na tie tri známe a povedal by som už „klasické“ sekcie. A pretože som optimista – verím tomu, že sme boli rozdelení (či zadelení), aby sme sa všetci spoločne zamýšľali nad významom integrity, vyhľadávali a najmä spoznávali a snažili sa pochopiť špecifikum univerzálneho a univerzálnosť špecifického. Na tomto mieste by sa dalo pateticky zvolať: niet inej cesty. Veď každý z nás je završ aj informatikom, keď treba hoc aj bibliografom a ruku na srdce, občas sme aj tradičnými knihovníkmi.

A pretože sme boli v rámci reorganizácie obdarovaní, a tým darčekom je Krajská pobočka Spolku slovenských knihovníkov Bratislavského kraja (KP SSK BK), považovali sme za vhodné obdarovať aj my vás. Nemajte nám to za zlé. A teraz niekoľko radostných, no i menej radostných konštatovaní.

Do prvej kategórie patrí skutočnosť, že držíte v ruke úvodné číslo nášho spoločného občasnika – bulletinu, ktorého zrod sme zámerne načasovali na jeseň tohoto roku pri príležitosti 100. výročia založenia Mestskej knižnice v Bratislave, pretože si myslíme, že storočnica kohokolvek z našej veľkej rodiny si zaslúži patričnú úctu a pozornosť.

Ide o číslo uvádzacie, informatívne, ktorým sa vám chceme prihovoriť, oslovit vás. Po zvážení mnohých okolností a uvedomujúc si skutočnosť, že v našom kraji je sústredený veľký počet fundovaných a erudovaných osobností, odborných knižničných a informačných organizácií a inštitúcií – dôsledkom čoho je aj vysoký stupeň spoločenských, pracovných a mediálnych aktivít a kontaktov, rozhodli sme sa, že jeho prvoradým poslaním bude:

- informovať členskú základňu o činnosti krajskej pobočky ako takej,
- uverejňovať názory a príspevky predovšetkým členov krajskej pobočky bez rozdielu ich profesného a sociálneho zaradenia (pri prípadnom veľkom záujme prispievateľov si vyhradujeme právo selekcie, nakoľko rozhodujúcim ukazovateľom sú polygrafické, personálne a organizačno-technické možnosti Knižnice Ružinov ako výkonného vydavateľa),
- uverejňovať najmä názory a príspevky, ktoré majú čo povedať prevažnej väčšine členov krajskej pobočky (teda nie úzko a špecificky zamerané),
- nesplovať ostatné (aj odborné) periodiká (uverejňovať podľa možnosti pôvodné prí-

spevky).

Bohužiaľ, a to je neradostné konštatovanie, finančná situácia ako krajskej pobočky tak aj Knihnice Ružinov neumožňuje vyplácanie honorárov za uverejnené príspevky – týka sa to všetkých bez rozdielu, aj členov výboru a redakčnej rady.

Aj napriek tomu treba otvorene priznať a pripomenúť, že bez prispievateľov nie sú príspevky a bez príspevkov niet čo vydávať. Nevymysleli sme občasník preto, aby sa v ňom prezentoval úzky okruh autorov (napríklad členovia redakčnej rady) a už vôbec nie stále tých istých. Ak tomu tak bude, z občasníka sa stane len dočasník, čo je na škodu spoločnej veci.

Príspevky, námety a postrehy posielajte preto, prosím, na adresu redakcie (pozri tiráž) najlepšie (ak je to možné) na diskeete formátu 3,5" a napísané v programe Microsoft Word. Veľmi nám tým pomôžete.

Redakčná uzávierka ďalšieho čísla bude 28. 2. 2001!!

Občasník by mal byť teda v najlepšom slova zmysle spolkový, aj keď moderná spolková tradícia nemá zatiaľ u nás príliš hlboké korene. Ak má byť tento náš pokus prvým krokom – radi sa poučíme a naučíme. Bulletin je určený v prvom rade členom, no niekoľko výtlačkov sa vždy dostane aj do rúk sice „laickej“, no určite nie zanedbateľnej časti verejnosti. Pokúsime sa to zabezpečiť.

Kdesi som počul (povedal to istý neknihovník nie bezvýznamného postavenia v kultúre), že my knihovníci a spol. sme tak akosi príliš zahľadení do seba, uzatvorení do ulity a náš imidž je nedostatočný. Skúsme teda aspoň na chvíľku a občas zhodiť zo seba ťažké knižnično-bibliograficko-informačné brnenie – bude nás lepšie vidieť a aj my uvidíme bez prilby jasnejšie. Informatika nečaká, koná sa všade okolo nás, v každom okamihu. A aj keď sa nám to možno nepáči, častokrát aj bez nás.

Náš občasník uzrel svetlo sveta, držíte ho v rukách, pretože sa domnievame, že je potrebný. Jeho ďalšia potrebnosť je v rukách nás všetkých.

Príhovor na aktuálnu tému

Vážená knihovnícka pospolitost!

Býva akosi milou povinnosťou predsedu akéhokolvek združenia či spolku prihovoriť sa na počiatku niečoho rodiaceho sa, nového, začínajúceho svojim súkmeňovcom. V našom prípade je to zrod prvého čísla nového spolkového časopisu pod názvom *Občasník knihovníkov Bratislavského kraja*. Ako už sám názov prezrádza, *Občasník KP SSK BK* si nekladie za cieľ konkurovať odborným knižničným periodikám, chce sa skôr popri nich skromne pokúsiť „občas“ prispieť na svojich stránkach v podobe koncepčných návrhov, analýz a perspektívnych riešení z pera fundovaných odborníkov, na ktorých je náš kraj bohatý, k podpore stratégie rozvoja slovenského knihovníctva a knižníc a v neposlednom rade naplniť i myšlienku svojich tvorcov – vzkriesiť a oživiť krajský spolkový život i prostredníctvom spolkovej tlače. A hneď na svojom počiatku aj pevne verí, že sa mu to s Vašou pomocou aj podarí.

Vznik krajských pobočiek spolku znamenal zásadnú zmenu v organizačnej štruktúre SSK. Podnet k ich vzniku dali už závery konferencie „Slovenské knižnice '97“ a k naplneniu myšlienky, ktorá sledovala rozvoj knižníc v nadväznosti na predpokladaný rozvoj regiónu, došlo v rokoch 1998 – 1999, krátko pred konaním 2. slov. knižničného kongresu.

Vznik pobočiek odborného občianskeho združenia knihovníkov sa za krátky čas jestvovania ukázal ako správny a možno povedať, že rozbehol spoluprácu v regiónoch bez ohľadu na typ knižníc a podarilo sa mu rozprúdiť medzi nimi i vzájomnú profesionálnu komunikáciu a o to išlo, hoci niektoré, najmä ekonomicko-technické a administratívne problémy sú zatiaľ nedoriešené.

I keď odborné knihovnícke periodiká dávajú svojou koncepciou, obsahom i formou dostatočný priestor všetkým prispievateľom na zapojenie sa do riešenia otázok slovenského knihovníctva a informatiky, predsa sa nemôžeme zbaviť dojmu, že otázky problematiky verejného knihovníctva sa na ich stránkach objavujú sporadicky a len akosi okrajovo. Nie je to vinou redakčných tímov, skôr naopak, pracovníci verejných knižníc akosi nespeli vstupujú do odborných polemík a pritom čitateľskými liahňami sú práve ich knižnice a i „internetizácia“ spoločnosti ich priam núti prekonať vlastnú relatívnu izolovanosť a zapojiť

sa do knižničnej integrácie, lebo len tak môžu všetky typy knižníc vytvoriť články v reťazci národnej informačnej politiky.

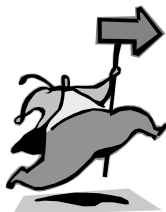
Veríme, že nové periodikum, ktoré privíta i príspevky menej „vedecké a odborné“, bude spojovacím mostom rovnako ako pobočky spolku medzi typmi knižníc v regiónoch, medzi knihovníkmi nášho kraja a jeho prispievateľmi budú ako vedecky, odborne a teoreticky fundovaní pracovníci akademických, štátnych a vedeckých knižníc, tak i prakticky orientovaní pracovníci verejných a ostatných knižníc. A v neposlednom rade Občasník chce osloviť aj našich bývalých kolegov a kolegyně, starších seniorov, na ktorých sme pri informatizácii našej verejnosti a budovaní digitálnych knižníc v poslednom čase boli pozabudli, hoci piliére nášho klasického knihovníctva položili práve oni.

Vážené a milé kolegyně, kolegovia, veríme, že náš Občasník prispeje k spestreniu spolkového života v každom slova zmysle a že Vami sprostredkované informácie na jeho stránkach nás zblížia odborne, pracovne i ľudsky.

Prijmite ho srdečne a zhovievavo, avšak tvorivo a kriticky. Príspejte nevyhnutnou a čerstvou dávkou informácií do jeho najbližších čísiel. Očakávame v redakcii Vaše príspevky, postrehy, rady, námety, kritické pripomienky a to na prácu KP spolku, celkove na činnosť SSK, na akúkoľvek problematiku našej profesie a samozrejme na kvalitu a obsah periodika.

Veľa knižničného entuziazmu, síl, zdravia, lásky a porozumenia Vám všetkým želá

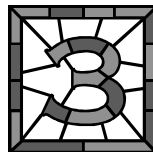
PhDr. Darina Horáková
predsedníčka KP SSK BK

Prehľad činnosti

Krajskej pobočky SSK Bratislavského kraja

PhDr. Ľubica Segešová

Dňa 16. júna 1999 sa v Univerzitnej knižnici v Bratislave (ďalej UKB) stretli predstavitelia vedeckých, akademických, verejných knižníc, pedagógovia Katedry knižničnej a informačnej vedy FIF UK v Bratislave i knihovníci-seniori, aby svojím hlasovaním potvrdili návrh výboru SSK na založenie Krajskej pobočky SSK Bratislavského kraja.

Podľa vyjadrenia predsedu SSK a generálneho riaditeľa UKB PhDr. Tibora Trgíňu sa výbor SSK už od roku 1997 zaoberal myšlienkou oživiť svoje Krajské pobočky ako územné útvary a nesústreďovať činnosť SSK len do troch odborných sekcií (bibliografickej, informatickej a knihovníckej). Od vytvorenia ôsmich krajských pobočiek SSK ustanovených postupne v Banskej Bystrici, Bratislave, Košiciach, Nitre, Prešove, Trenčíne, Trnave a Žiline si výbor SSK, ale aj členská základňa sľubuje adresnejšiu prácu s členmi (v roku 1999 500 individuálne platiacich členov SSK - pred rokom 1989 vyše 2000), v krajoch podporu funkcionárov samosprávy a finančnú podporu miestnych podnikateľov. Krajské pobočky, aj keď nemajú právnu subjektivitu, nedisponujú vlastnou pečiatkou, disponujú vyčlenenou časťou rozpočtu SSK na svoju činnosť. Môžu konať vo vzťahu k orgánom štátnej správy a samosprávy a vstupovať do kooperačných vzťahov s regionálnymi i zahraničnými inštitúciami.

Prítomných 72 členov SSK sa zoznámilo s charakteristikami navrhovaných kandidátov a v hlasovaní ich zvolilo za členov výboru Krajskej pobočky SSK Bratislavského kraja (KP SSK BK).

Jeho členmi sú:

PhDr. Katarína Hižnayová (Slovenská ekonomická knižnica EU, Bratislava), Ing. Anton Chrenka (dôchodca, Bratislava), PhDr. Dagmar Kleinová (Univerzitná knižnica, Bratislava), PhDr. Eva Kořínková (Mestská knižnica, Bratislava), Mgr. Katarína Kurillová (ÚIPŠ-Slovenská pedagogická knižnica, Bratislava), Anna Lieskovská (Mestská knižnica, Senec), PhDr. Ľubica Segešová (Centrum VTI SR, Bratislava) a PhDr. Marcela Žuffová (Slovenská lekárska knižnica, Bratislava).

Za predsedníčku výboru KP SSK BK bola jednomyseľne zvolená PhDr. Darina Horáková, riaditeľka Knižnice Ružinov, Bratislava.

Prvé samostatné stretnutie KP SSK BK sa uskutočnilo 13. októbra 1999 v Knižnici Ružinov v Bratislave za takmer stopercentnej účasti členov. Výbor zvolil do funkcie zástupkyne predsedníčky Dagmar Kleinovú, za hospodárku Evu Kořínkovú a stykom s médiami poveril Antona Chrenku. Zaoberal sa úlohami do konca roka 1999 - prípravou pripomienok a návrhov k stanovám SSK na 9. valné zhromaždenie SSK, ktoré sa uskutočnilo 22.-23. novembra 1999 v Košiciach spolu s 2. slovenským knihovníckym kongresom. Prerokoval spôsob výberu delegátov na túto významnú knihovnícku akciu a jej organizačné zabezpečenie. Ako dlhodobšie úlohy si vytýčil:

- zmapovanie členskej základne v kraji - aktívnych knihovníkov i absolventov, ktorí pracujú v iných oblastiach (prípadný sponzoring),
- usporiadanie akcií podľa možností a zamerania organizácií, v ktorých pracujú členovia výboru KP SSK BK,
- kooperáciu pri zostavovaní katalógu slovenských knižníc,
- iniciovanie spolkovej burzy (výmena scenárov pre verejné knižnice, adresárov, katalógov, atď.),
- vytvorenie klubov v SSK (detských, mestských, historických knižníc),
- vydávanie bulletinu o činnosti KP SSK BK (perspektívne aj na internete),
- ročné stretnutia aktivistov a členov (aj dôchodcov) v rámci KP SSK BK.

Členovia výboru KP SSK BK sa dohodli stretávať štvrtročne na spoločných zasadnutiach vždy v inej knižnici.

Po ukončení 1. zasadnutia si členovia výboru KP SSK BK prezreli priestory Knižnice Ružinov a zoznámili sa s jednotlivými úsekmi činnosti a vedúcimi pracovníkmi, s pripravovanými podujatiami, prezreli si knižničné fondy a ich automatizované spracovanie prostredníctvom systému SMARTLIB.

Druhé zasadnutie v poradí, no v roku 2000 prvé, uskutočnil výbor KP SSK BK 23. februára 2000 v Univerzitnej knižnici v Bratislave. Hlavným cieľom stretnutia bolo oboznámenie sa s rámcovým návrhom Plánu činnosti KP SSK BK na rok 2000.

V oblasti odborných aktivít odznel návrh v spolupráci s KKIV FiF UK zorganizovať stretnutie jej absolventov a následne zmapovať knihovníkov s vysokoškolským vzdelaním pôsobiacich v knihovníckych inštitúciách.

V oblasti edičnej činnosti upevniť spolkový život vydávaním bulletinu, ktorý postupne predstaví všetky knižnice Bratislavského kraja so štatistickými údajmi, ale najmä zaujímavosťami, kuriozitami a významnými osobnosťami. Prvé číslo bude exkurzom do mestkej časti Staré mesto. Za týmto účelom si výbor zvolil 5-člennú redakčnú radu (dr. Segešová – predsedníčka, dr. Žuffová - tajomníčka, členovia: dr. Horáková, ing. Chrenka, mgr. Kuzma), ktorá spracovala dotazník k získaniu potrebných informácií. Dotazník obsahuje aj otázky, ktoré pomôžu doplniť a zdokonaľiť bázu dát o členskej základni SSK.

Výbor sa zhodol na názore väčšiny členskej základne o potrebe zvýšenia členských príspevkov SSK. Výška ročných individuálnych členských príspevkov u pracujúcich knihovníkov a dôchodcov bola stanovená na povinnú sadzbu 100,- Sk, odporúčaná sadzba je 150,- Sk, u nepracujúcich dôchodcov bola stanovená čiastka 50,- Sk. Výška členského príspevku vyššia ako povinná sadzba 100,- Sk je pre individuálneho člena SSK dobrovoľná v neobmedzenej výške. U kolektívnych členov bola výška poplatkov stanovená podľa veľkosti knižnice, t. j. podľa počtu jej zamestnancov nasledovne:

1. Slovenská národná knižnica v Martine, Univerzitná knižnica v Bratislave a CVTI SR v Bratislave 5.000,- Sk, 2. vedecké knižnice 3.000,- Sk, 3. krajské štátne knižnice 2.500,- Sk, 4. akademické knižnice 2.000,- Sk, 5. firemné knižnice 2.000,- Sk, 6. špeciálne knižnice 2.000,- Sk, 7. regionálne knižnice 1.500,- Sk, 8. mestské knižnice 1.000,- Sk, 9. obecné knižnice 200,- Sk.

Resumoval dianie 2. knihovníckeho kongresu a 9. MZV SSK a plne podporil prehlásenie vrcholných knihovníckych orgánov v súvislosti so situáciou v SNK MS v Martine (snahu a nadobudnutie právnej subjektivity).

V oblasti zahraničnej spolupráce bolo navrhnuté nadviazať spoluprácu s konkrétnou knižnicou v ČR (v Brne), prípadne za účelom spolupráce a výmeny skúseností osloviť niektorú z ambasád sídliacu v hlavnom meste SR.

Členovia výboru súhlasili s obsahom listu, ktorý bol odoslaný primátorovi mesta Piešťany s prosbou, aby nedovolil legislatívnu stratu právnej subjektivity Mestskej knižnice v Piešťanoch.

S potešením bol prijatý záujem niektorých členov spolku i z radov nepracujúcich dôchodcov o spoluprácu a pomoc pri organizovaní odborných podujatí.

Tretie celkovo, no v roku 2000 2. zasadnutie KP SSK BK, pripadlo na 7. júna 2000. Uskutočnilo sa v Slovenskej pedagogickej knižnici na Starých gruntoch v Bratislave, ktorú pre jej nové a ťažko dostupné umiestnenie po presťahovaní zatiaľ nikto z členov výboru ne navštívil.

V útluných priestoroch tejto významnej štátnej knižnice sa zmapovali päťmesačné aktivity KP: Rozposlali sa dotazníky pre všetkých členov spolku za účelom aktualizácie a doplnenia bázy dát. Všetky typy knižníc v kraji dostali dotazníky za účelom získania informácií o nich do pripravovaného bulletinu KP. Pre pracovníkov verejných knižníc sa zorganizovalo v novootvorenej Multimediálnej študovni UK v Bratislave zásluhou podpredsedníčky výboru školenie o používaní internetu v knižniciach. List, ktorý skoncipovala a zaslala predsedníčka KP primátorovi mesta Piešťany pomohol pri ponechaní právnej subjektivity Mestskej knižnice v Piešťanoch. V rámci medzinárodnej spolupráce bola prijatá delegácia knihovníkov z Městské knihovny v Prahe a nadviazala sa spolupráca s Národnou knižnicou Štefana Homolu v Juhoslávii. Ohľadom usporiadania Seniorfóra pre bratislavských knihovníkov-

seniorov bola oslovená redakcia časopisu Senior.

Zhodnotila sa stratégia rozširovania členskej základne SSK. Členovia boli oboznámení s možnosťou členstva vo viacerých, alebo všetkých troch sekciách SSK. Zosumarizoval sa počet vyplnených prihlášok SSK z knižníc členov KP a rozdali sa prázdne prihlášky na získavanie ďalších členov. Na podujatiach z prvých piatich mesiacov takto pribudlo 9 nových členov. Rozhodlo sa i o technike platenia členských príspevkov individuálnych a kolektívnych členov, a to prostredníctvom aktivistov, alebo šekmi tajomníčke SSK p. Marte Weissovej v Univerzitnej knižnici v Bratislave.

Hospodárenie pobočky za prvých 5 mesiacov bolo veľmi úsporné nielen kvôli nevysokému príspevku z ústredia na jej činnosť, ale aj kvôli zatiaľ nevydaným Pravidlám pre hospodárenie krajských pobočiek, ktoré vedenie SSK ešte len pripravuje.

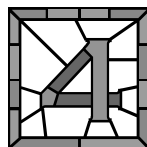
V 2. polroku 2000 si pobočka stanovila uskutočnenie nasledujúcich aktivít: Pomôže pri organizovaní čitateľského tábora krajskej mládeže. Zorganizuje 1-dňový seminár o službách pre postihnutých spoluobčanov. Prostredníctvom Domu zahraničných Slovákov v Bratislave dodá knižný dar pre družobnú Národnú knižnicu Štefana Homolu v Petrovci. Členka výboru KP k tomuto účelu ponúkla možnosť poskytnutia knižného daru zo starého fondu - povinného výtlačku Slovenskej pedagogickej knižnice a ďalšia vyradené knihy zo svojej súkromnej knižnice. Ponúkané dary prevezie predsedníčka KP do Domu zahraničných Slovákov, odkiaľ ich kuriérska služba doručí na miesto určenia. KP usporiada Seniorfórum a výmennú burzu pre knihovníkov-seniorov. K 100. výročiu vzniku Mestskej knižnice v Bratislave vydá prvé číslo bulletinu. Predzasadnutie redakčnej rady výboru KP v zložení predsedníčka, tajomníčka a budúci výkonný redaktor sa uskutočnilo 28. júna 2000 v Centre VTI SR. Odsúhlasilo výkonným redaktorom navrhnutý názov pripravovaného periodika, predpokladaný rozsah, periodicitu, formát, grafické riešenie obálky, titulného listu a tiráže a ich obsahové náležitosti. Súhlasilo s navrhnutým obsahovým zameraním 1. čísla bulletinu aj s koncepčným dlhodobým zámerom.

O ďalších aktivitách KP SSK BK súhrnne napíšeme v 2. čísle nášho bulletinu - Občasníka knihovníkov Bratislavského kraja.

Storočnica alebo desať desaťročí Mestskej knižnice v Bratislave

Mgr. Eva Šulajová

„... v uličkách Prešporka sa prechádzali dámy so slnečníkmi, sem-tam sa ozval klopot koní ťahajúcich kočiare či cengot dávnej električky a obchodíky lákali okoloidúcich nápadnými vývesnými štítmí. Keď sa na mesto pod majestátnym hradom uhorských kráľov tichučko zniesol súmrak, ulice osvietili plynové lampy... A verejné hodiny pred hradnou bránou pomaly odtikávali čas histórie, v ktorom sa začali odvíjať osudy mestskej knižnice...“

Prvou verejnou knižnicou na území mesta Bratislavy bola známa Apponyiovská knižnica, ktorá slúžila obyvateľom mesta v rokoch 1825 – 1846. Až keď ju gróf Apponyi pre nezáujem predstaviteľov mesta previezol na rodný majetok do Oponíc, ukázalo sa, že Bratislava potrebuje dôstojný stánok kultúry, ktorý by slúžil vzdelanostným potrebám vtedajšieho trojazyčného kráľovského mesta.

V Bratislave v 2. polovici 19. storočia existovalo viacero kultúrnych a literárnych spolkov, ktoré síce mali vlastné knižnice, ale neboli verejné. Po postupnom zániku spolkov knižnice nemali potrebnú starostlivosť, až kým člen mestského zastupiteľstva Juraj Schulpe nevypracoval memorandum, v ktorom žiadal o podporovanie takýchto knižníc z mestských finančných zdrojov. Na základe žiadosti mestské zastupiteľstvo vo februári 1900 rozhodlo, že knižnice vezme pod svoju správu a vytvorí z nich veľkú verejnú bratislavskú knižnicu.

1900

Prvého októbra 1900 o 11.00 hod. predpoludním mešťanosta Tivadar Brolly otvoril v priestoroch bývalej stavovskej snemovne (dnešná UKB) Mestskú knižnicu slobodného kráľovského mesta Bratislavy – A Pozsony szabad király Városi Közkönyvtár. Otvorenie bolo slávnostné, no priestory (tri malé a vlhké miestnosti) knižnici nevyhovovali. Napriek tomu začala knižnica pod vedením riaditeľa Dr. Emila Kumlika fungovať so 4 345 zväzkami pochádzajúcimi z knižníc zaniknutých spolkov. Traja pracovníci knižnice obslúžili za prvých 13 dní 600 návštevníkov, čo bolo skutočným dôkazom potreby takéhoto zariadenia. Dr. Kumlik upravil a zaviedol sústavu systematického triedenia a pre čitateľov vytvoril menný a systematický katalóg.

Kumlikovo systematické triedenie malo 16 základných tried: všeobecné encyklopédie (sem patrilo knihovníctvo a bibliografia), filológia, filozofia, náboženstvo, pedagogika a

školstvo, umenie, svetové dejiny a všeobecné kultúrne dejiny Európy, zemepis a národopis, prírodné vedy, právo, štátne vedy a politika, administratíva, poľnohospodárstvo, krásna literatúra a beletria, rôzne (grafika, vojenské spisy, šport), Posoniensia, noviny a časopisy. Toto triedenie sa v celej mestskej knižnici používalo až do roku 1945, v študovni mestskej knižnice až do roku 1965 a prebrala ho i dnešná Univerzitná knižnica v Bratislave (UKB) hneď pri svojom vzniku.

1. desaťročie (1901 – 1910)

Mestská knižnica sa hneď v prvých rokoch svojej existencie začala čoraz viac boriť s nedostatkom priestorov. Do knižnice pribúdali dary od vážených občanov mesta. Napríklad Aurel Barta daroval 6 000 zväzkov, kanonik Alexander Gaibl 773 zväzkov a veľa darov pochádzalo aj od mestského archívára Jána Nepomuka Batku, ktorý na trikrát daroval vyše 3 000 zväzkov. Od 1. januára 1901 dostávala knižnica povinný výtlačok z miestnej prokuratúry a redakcie bratislavských novín jej začali zadarmo posilať po jednom výtlačku svojich novín a časopisov. Priestorová situácia sa stále zhoršovala.

Keď cisár František Jozef I. v roku 1900 prijal na audienciu Dr. Kumlika a prejavoval živý záujem o jeho novú knihovnícku prácu, zdalo sa, že by to mohlo pomôcť ovplyvniť mestskú radu. Jej predstavitelia však nereagovali. Preto Dr. Kumlik spolu s Jánom Nepomukom Batkom a kustódom mestského múzea Augustom Helmárom vypracovali a 27. mája 1903 predložili mestskej rade rozbor stavu knižnice a jej priestorov.

A tak sa knižnica v roku 1904 po prvýkrát sťahovala do troch miestností v mezaníne Primaciálneho paláca. Úradné miestnosti sa nachádzali na prvom poschodí. Tu Dr. Kumlik začal od roku 1906 každoročne vydávať tlačený katalóg knižných prírastkov (do roku 1914). Fondy knižnice sa do roku 1910 rozrástli na 21 080 zväzkov.

2. desaťročie (1911 – 1920)

Osudy knižnice i jej výkony v 2. desaťročí podstatne ovplyvnila nielen 1. svetová vojna, ktorá vypukla v júli 1914, ale v tom istom roku i založenie Maďarskej kráľovskej Alžbetinej univerzity. Dr. Kumlik sa hneď po jej založení začal usilovať o vytvorenie knižnice Maďarskej kráľovskej Alžbetinej univerzity, ktorú otvorili 1. novembra 1914. Cisár František Jozef I. za jej riaditeľa vymenoval práve Dr. Kumlika. Mesto sa rozhodlo novootvorenej knižnici darovať knižničné fondy mestskej knižnice (28 887 zv.), s čím nesúhlasil Ján Nepomuk Batka, ktorý nechcel dovoliť, aby jeho dary previezli do inej knižnice. Svojím odporom zachránil pre mestskú knižnicu približne 5 000 zväzkov, zvyšok – 23 715 zväzkov – aj s katalógmi previezli do knižnice Alžbetinej univerzity. Zostatok kníh mestskej knižnice mestská rada umiestnila

do provizórnych miestností na radnici.

Po skončení 1. svetovej vojny, zániku Uhorska v roku 1918 a včlenení Slovenska do Československej republiky sa Bratislava stala hlavným mestom Slovenska.

Mestská knižnica začala po vojne pracovať s 5 172 zväzkami, medzi ktorými, okrem Batkových darov, boli aj duplikáty gréckych a rímskych klasikov v origináli, nemecká, maďarská a inojazyčná literatúra, 12 zväzkov slovenských kníh a 22 ročníkov časopisov.

Knihy mestskej knižnice darované knižnici Maďarskej kráľovskej univerzity sa už do materskej knižnice nevrátili, pretože v roku 1919 prešli do novovznikajúcej Knižnice Slovenskej univerzity (dnešnej UKB). V krátkom časovom úseku teda tvorili základ štyrom knižniciam – spolkovej, mestskej, Alžbetinej a univerzitnej.

3. desaťročie (1921 – 1930)

Od roku 1923 bola vedením mestskej knižnice poverená učiteľka Mária Končeková. V knižnici existovalo maďarské a nemecké oddelenie, po roku 1923 sa začalo budovať československé a židovské. Každé oddelenie malo vlastnú knižničnú radu, inak tvorili organizačný celok.

Slávnostná chvíľa nastala v knižnici 18. októbra 1923, keď knižničný inšpektor pre Slovensko Dr. František Kraus dôstojne otvoril v Primaciálnom paláci prvú mestskú verejnú čítareň. Nachádzala sa v zadnom trakte paláca, v priestoroch upravených z bývalej kôlne na koče. Návštevníkom slúžilo 100 miest na sedenie a k dispozícii mali takmer všetky tuzemské noviny a časopisy a niektoré zahraničné noviny. Mohli využívať príručnú knižnicu s lexikálnymi dielami.

V mestskej knižnici sa za požičiavanie kníh vybrali poplatky: najskôr bol ročný poplatok 6.- Kč, neskôr 12.- Kč. Čitateľ bol navyše povinný zložiť kauciu 30.- Kč, ktorú mu knihovník vrátil až vtedy, keď sa z knižnice odhlásil a všetky knihy v poriadku odovzdal.

V roku 1925 knižnica zriadila na Tehelnom poli svoju prvú pobočku, čo bolo zároveň prvým náznamom kladenia základov siete ľudových knižníc.

K 1. marcu 1926 mestská knižnica s názvom Verejná knižnica vlastnila už 24 244 zväzkov, z toho 6 634 slovenských a českých. Ako pomôcku pre čitateľov začali knihovníci budovať menný zväzkový a systematický lístkový katalóg.

4. desaťročie (1931 – 1940)

V roku 1934 založila mestská knižnica v osobitnej časti verejnej čítarne novú pobočku pre nezamestnaných s 2 000 zväzkami, ktoré tvorili dary kníhkupcov a jednotlivcov. Knihy sa v nej požičiavali bezplatne a bez akýchkoľvek sankcií. Jej činnosť trvala do roku 1938. O

niečo neskôr vznikli ďalšie pobočky na Kolibe, Trnávke a v Unitase.

Potom roky opäť zamotali osudy knižnice. Rok 1938 priniesol fašizáciu celého spoločenského života. Pre mestskú knižnicu znamenal rozbitie jej fondov i činnosti, pretože sa rozpadla na tri samostatné knižnice:

- Slovenskú verejnú knižnicu mesta Bratislavy,
- Deutsche Bücherei der Stadt Pressburg,
- Városi magyar könyvtár.

Slovenská knižnica zostala na pôvodnom mieste, nemecká dostala nové priestory v Starej radnici a maďarská sa presťahovala na Vajanského nábrežie.

Následne na túto situáciu 1. októbra 1939 prevzal knižnicu Dr. Ján Lehký. Vo frontových udalostiach sa mnoho kníh z fonduestskej knižnice stratilo a zničilo, fluktuácia obyvateľstva poznačila celý knižný poklad knižnice. Dr. Ján Lehký, ktorého kvôli pokrokovému presvedčeniu určitý čas väznili, však ako schopný a kvalifikovaný knihovník dokázal v poňutých rokoch zachrániť existenciu a udržať poslanieestskej knižnice.

5. desaťročie (1941 – 1950)

Aj začiatkom 40. rokov sa knižnica borila s mnohými problémami. Okrem toho, že vedenie knižnice sa neustále snažilo o vylepšenie materiálneho a personálneho vybavenia knižnice, 5. februára 1942 napriek protestom knižničnej radyestskej knižnice mesto zavrholo verejnú čítareň.

Práve to vyprovokovalo zástupcov knižnice na spísanie rozboru situácie i porovnanieestskej knižnice s knižnicami v Prahe a Ostrave, ktoré mali neporovnateľne lepšiu vybavenosť. Rozbor poslali 24. februára 1944 mešťanostovi, ale mestská rada ich žiadosť neakceptovala.

Až po kapitulácii Nemecka a oficiálnom skončení 2. svetovej vojny (8. mája 1945) nabrala mestská knižnica druhý dych.

1. septembra 1945 sa novým riaditeľom knižnice stal František Tomešek. Pristúpilo sa k revízii knižničného fondu a zaviedol sa mechanický spôsob stavania kníh podľa formátu a vzostupne podľa signatúr.

Mestský národný výbor pridelenil knižnici priestory v Starej radnici, ktoré sa uvoľnili zánikom nemeckej knižnice. Práve v týchto priestoroch zriadilo vedenieestskej knižnice prvé samostatné oddelenie pre deti od predškolského veku do 14 rokov, ktoré začalo svoju činnosť 28. októbra 1945.

Zmeny nastali aj v územnom usporiadaní mesta. 1. apríla 1946 sa k Bratislave pripojilo 11 okolitých obcí (tzv. veľká Bratislava), ktorých knižnice sa stali pobočkamiestskej knižnice.

Ďalší slávnostný okamih nastal pre knižnicu vtedy, keď jej mesto po prvýkrát v histórii pridelo samostatnú budovu po zrušenej kaviarni Astória na Suchom mýte č. 17. A tak sa knižnica druhýkrát sťahovala.

1. septembra 1946 predseda knižničnej rady slávnostne odovzdal verejnosti vynovenú Verejnú knižnicu mesta Bratislavy. Na tomto mieste, už pod vedením riaditeľa Dr. Jozefa Orlovského, pôsobila štyri roky.

V roku 1950 však mesto pridelo budovu na iné ciele a mestskú knižnicu čakalo tretie sťahovanie – do priestorov po Moravskej banke na Obchodnej ulici č. 2, kde knižnica začala svoju činnosť 22. apríla 1950 spolu s čítárňou a novozaloženým samostatným oddelením – maďarskou knižnicou, ktorá sa neskôr presťahovala na Štúrovu ulicu č. 9/a.

6. desaťročie (1951 – 1960)

V 50. rokoch okrem služieb obyvateľstvu, rozvíjania práce s knihou a organizovania prvých podujatí pre verejnosť pribudli mestskej knižnici nové úlohy.

V roku 1951 sa stala Krajskou ľudovou knižnicou pre Bratislavský kraj, čím začala rozvíjať metodickú, bibliografickú a poradenskú činnosť pre knižnice v celom kraji pod riadením Krajského národného výboru. Už v roku 1954 prešla naspäť pod správu mesta Bratislavy, ktoré ju premenovalo na Ústrednú ľudovú knižnicu a ponechalo jej metodickú pôsobnosť len v rámci usmerňovania činnosti knižníc v meste.

Vo vedení knižnice sa vystriedali dvaja riaditelia – Dr. Cyprián Laco a Emil Knieža. Knižnica počas svojho rozvoja stále zápasila s nedostatkom priestorov. Knihy na Obchodnej ulici začali postupne zaberáť okrem skladov i chodby, knihovníci nestačili obsluhovať početných čitateľov. Vedenie knižnice sa nepriaznivú situáciu snažilo vyriešiť dvojzmenovou prevádzkou a službami v sobotu.

V roku 1959, keď vyšiel zákon č. 53/1959zb. o jednotnej sústave knižníc, mala už knižnica 80 407 zväzkov a 9 198 čitateľov. Po tom, ako sa k nej pričlenila dovtedy samostatná Mestská knižnica pre mládež, jej výkony ešte väčšími vzrástli.

1. júla 1960 sa uskutočnila nová územná reorganizácia, ktorá posunula hranice pôsobnosti knižníc v krajoch. Do metodického oddelenia knižnice bol včlenený Krajský metodický kabinet a opäť sa zmenil názov knižnice na Mestskú ľudovú knižnicu. Zároveň začala poskytovať pomoc okresným knižniciam, vyhodnocovať ich činnosť v štatistických prehľadoch, vydávať metodický materiál Za socialistickú knižnicu. A aj keď mala širokú pôsobnosť, stále sa trápila s vlastnými priestorovými možnosťami.

7. desaťročie (1961 – 1970)

V roku 1961 prevzal riadenie knižnice Milan Schwarz. V tom istom roku sa k Mestskej ľudovej knižnici pričlenila Regionálna knižnica založená Dr. Ovidiom Faustom. Začiatkom 60. rokov dostala knižnica do užívania letnú čítareň Červený rak na Michalskej ulici č. 26 – historickú oázu zelene v centre mesta, ktorú začala využívať ako čítareň a vhodné miesto na realizáciu kultúrnych podujatí.

Územnou reorganizáciou mesta sa v Bratislave vytvorilo 12 samostatných obvodov a doterajšie pobočky Mestskej ľudovej knižnice sa osamostatnili na 12 obvodných ľudových knižníc. Mestská ľudová knižnica sa však stala ich osobným úradom a hospodársko-finančným strediskom s ústredným spracovávaním literatúry.

V 60. rokoch nastal pre knižnicu opäť slávnostný deň. 5. februára 1964 bolo na Obchodnej ulici č. 2 otvorené – ako prvé na Slovensku – hudobné oddelenie. Tvorila ho jedna miestnosť s jedným pracovníkom. Návštevníci mali k dispozícii okrem klavíra, gramorádia a magnetofónu fond kníh o hudbe, hudobníny a časť zbierok Jána Nepomuka Batku, ktorý ich knižnici daroval už pri jej vzniku.

O rok neskôr sa do priestorov knižnice na Obchodnej ulici presťahovala aj Mestská knižnica pre mládež, čo vyvolalo nespokojnosť stálych návštevníkov knižnice, pretože kvôli tomu sa musela zatvoriť čítareň a študovňa.

V roku 1966 Mestská ľudová knižnica na základe požiadavky nadriadených orgánov zriadila nové pracovisko, Stredisko politickej literatúry na Leningradskej (teraz Laurinskej) ulici č. 1. O tri roky neskôr sa z knižnice odčlenila Regionálna knižnica a zmenila sa metodická pôsobnosť knižnice - prestala byť hospodársko-finančným centrom pre obvodné ľudové knižnice a stala sa metodickým pracoviskom opäť iba pre knižnice v Bratislave.

1. augusta 1968 nastúpil do funkcie riaditeľa Vít Rak. Vedenie knižnice vypracovalo nové zásady organizácie, riadenia a pracovných vzťahov, podľa ktorých sa Mestská knižnica rozčlenila na štyri odbory – odbor marxizmu-leninizmu, odbor literatúry pre dospelých, odbor literatúry pre mládež a odbor metodiky. V rámci odboru literatúry pre dospelých začalo od roku 1970 poskytovať služby verejnosti oddelenie cudzojazyčnej literatúry na Štúrovej ulici, ktoré plnilo i funkciu dovtedajšieho maďarského oddelenia.

8. desaťročie (1971 – 1980)

Sedemdesiate roky sa v knižnici niesli v znamení knižničnej práce, stúpala počet čitateľov i stav knižničného fondu, zaviedlo sa poskytovanie bibliograficko-informačnej služby.

V roku 1975 nastúpil do funkcie riaditeľa Ján Vojtášek. Mestská knižnica ako ústredná inštitúcia knižničného systému zabezpečovala kultúrne, informačné i politické

služby obyvateľom Bratislavy. Jednotlivé odbory skvalitňovali knižničný, bibliografický a informačný proces smerom k žiadateľom.

Koniec roka 1975 bol úspešný, pretože knižnica získala adaptované priestory na Kapucínskej ulici č. 3, kde vo februári začal činnosť odbor literatúry pre mládež, takže v uvoľnených priestoroch na Obchodnej ulici sa mohlo rozšíriť oddelenie hudobnej literatúry.

Následne začalo vedenie Mestskej knižnice, už pod vedením riaditeľky PhDr. Jany Lobotkovej, riešiť projektové a organizačné rozmiestnenie služieb knižnice v novej budovena Klariskej ulici č. 16, zabezpečilo dodávateľov na účelový knižničný inventár. Na Klariskú ulicu sa presťahovalo riaditeľstvo knižnice, odbor metodiky, hodpodársky úsek a celý úsek práce s politickou literatúrou, ktorý slávnostne začal činnosť 9. februára 1979. Vedenie knižnice postupne zriadilo v novej budove i študovňu knihovníckej literatúry a knihársku dieľňu.

Odbor literatúry pre dospelých na Obchodnej ulici sprístupnil od 1. marca 1979 umenovednú študovňu pre verejnosť.

Po týchto pozitívnych zmenách sa od 1. mája 1979 zmenila i samotná organizačná štruktúra Mestskej knižnice. Ťažisko celej knižničnej práce spočívalo v útvare služieb, v rámci ktorého pracovali úseky marxisticko-leninskej literatúry, literatúry pre dospelých a literatúry pre mládež. V knižnici pracoval i útvar ekonomicko-právny a úsek metodiky, ktorý zabezpečoval činnosť v sieti ľudových knižníc.

9. desaťročie (1981 – 1990)

V 80. rokoch sa Mestská knižnica v Bratislave začala rozvíjať po technickej stránke a podieľala sa na riešení interných projektov automatizácie. Oddelenie hudobnej literatúry vybavila novým technickým zariadením na individuálne i skupinové štúdium hudobných diel, ktoré spustila do prevádzky v roku 1984. Zároveň vypracovala koncepciu artotéky v súvislosti s plánovaným premiestnením oddelenia hudobnej literatúry a umenovednej študovne do nových priestorov na Kapucínskej ulici č. 1.

Oddelenie cudzojazyčnej literatúry sa začalo viac orientovať na pomoc vekovo starším čitateľom a realizovalo i donášku kníh do domu chorým a nemobilným čitateľom.

November roku 1989 priniesol v súvislosti s „nežnou revolúciou“ zmeny do všetkých oblastí spoločenského života.

V knižniciach sa okrem iného zrušili pracoviská s politickou literatúrou, sprístupnili sa fondy zakázaných kníh (zvlášť fondy „Libri prohibiti“), ku ktorým sa čitatelia nemohli dostať celé desaťročia. V Mestskej knižnici na Klariskej ulici č. 16 úsek marxisticko-leninskej literatúry zanikol a 1. decembra 1989 bol otvorený nový úsek odbornej literatúry s celkom novou obsahovou štruktúrou.

Koncom roka 1989 Mestská knižnica sprístupnila bratislavskej verejnosti novú čitá-

reň novín a časopisov Libresso Čierny havran na Wolkrovej (teraz Bielej) ulici, ktorá fungovala do roku 1996.

10. desaťročie (1991 - 2000)

1. januára 1991 nastúpila do funkcie riaditeľky knižnice PhDr. Elena Veľasová.

Od tohoto dátumu zaviedla Mestská knižnica jednotný čitateľský preukaz na všetky svoje pracoviská, čím sa odstránila duplicita v evidencii čitateľov.

Knižnica začala rozširovať služby obyvateľstvu i smerom k zdravotne postihnutým občanom, čoho dôkazom bolo založenie nového špecializovaného pracoviska úseku odbornej literatúry na Klariskej ulici č. 16. Jeho sprístupnenie sprevádzalo napäté očakávanie, pretože oddelenie pre nevidiacich a slabozrakých 8. mája 1991 slávnostne otvárala vzácna návšteva – lady Diana, princezná z Walesu, ktorá prejavila veľmi blízky a bezprostredný vzťah k zrakovo postihnutým čitateľom Mestskej knižnice a darovala im televíznu lupu Voyager. Oddelenie dodnes poskytuje služby svojim čitateľom bezplatne.

V tom istom roku sa presťahovali oddelenia hudobnej literatúry a umenovednej študovne z Obchodnej ulice do priestorov na Kapucínskej ulici č. 1, kde od 4. septembra 1991 začal poskytovať služby novovytvorený úsek hudobnej a umenovednej literatúry spolu s galériou Artotéka, v ktorej sa začali organizovať výstavy a koncerty pre verejnosť.

Na úseku literatúry pre dospelých nastali i ďalšie zmeny. Úsek cudzojazyčnej literatúry sa zo Štúrovej ulice presťahoval do uvoľnených priestorov po hudobnom oddelení na Obchodnú ulicu. Od 2. decembra 1991 sa sprístupnila aj Študovňa historických fondov, ktorá obsahovala prvé vydania diel slovenských klasikov, prozaikov aj básnikov.

V roku 1991 sa zmenilo aj územné rozdelenie mesta na 17 mestských častí. Sedemnást knižníc mestských častí prešlo pod riadenie príslušných miestnych úradov. Mestská knižnica, riadená Magistrátom hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, bola poverená nadobecnou metodickou funkciou smerom k týmto sedemnástim ľudovým knižniciam a každoročne vydávala i vydáva štatistický materiál o výkonoch ľudových knižníc pod názvom *Prehľad činnosti bratislavských ľudových knižníc*.

V nasledujúcich rokoch Mestská knižnica pristúpila k zavádzaniu automatizácie do úseku fondov, začala sa realizovať automatizovaná katalogizácia nových prírastkov kníh a hudobnín, akvizície a štatistiky, čím sa forma prírastkového zoznamu po vyše 90 rokoch podstatne zmenila. Knižnica pripravila i projekt zavedenia automatizovaného systému spracovania audiovizuálnych dokumentov pre oddelenie nevidiacich a slabozrakých. V ňom sa neskôr zriadilo i načítavacie pracovisko odbornej literatúry podľa požiadaviek zrakovo postihnutých čitateľov.

1. januára 1993 vznikla samostatná Slovenská republika. O dva roky neskôr sa ve-

denie knižnice začalo pripravovať na štvrté sťahovanie najstaršieho a najväčšieho pracoviska úseku literatúry pre dospelých z Obchodnej ulice, kde sídlilo 45 rokov, do zrenovovanej budovy na Laurinskej ulici č. 5.

Fond tohoto úseku sa za 95 rokov rozrástol na takmer 140 000 zväzkov, ktoré knihovníci zbalili do asi 5 000 balíkov a prevážali do novej budovy. Nové priestory na Laurinskej ulici umožnili dať tomuto najstaršiemu pracovisku novú tvár a rozšíriť voľný výber s novým tematickým radením kníh. Napriek zaťažkávajúcej skúške pri sťahovaní úsek poskytoval služby až do 9. decembra 1995.

13. marca 1996, keď primátor Bratislavy Peter Kresánek slávnostne otvoril úsek krásnej a cudzojazyčnej literatúry na Laurinskej ulici, dostali obyvatelia Bratislavy do daru znovuzrodenú Mestskú knižnicu, ktorá sa týmto posledným sťahovaním dostala do len pár metrov vzdalenej od Primaciálneho paláca, v ktorom na začiatku 20. storočia začínala maličká Mestská knižnica slobodného kráľovského mesta Bratislavy...

2000

Do jubilejného stého roku na prelome 20. a 21. storočia vstupuje Mestská knižnica v Bratislave s vyše 305 000 knižničným fondom a stabilným čitateľským zázemím (16 008 čitateľov), ktoré ročne realizuje vyše 0,5 milióna výpožičiek.

Po sústredení všetkých svojich pracovísk do štyroch budov poskytuje Mestská knižnica služby verejnosti na štyroch špecializovaných pracoviskách:

- úsek krásnej a cudzojazyčnej literatúry (Laurinská 5) s letnou čítárňou Červený rak (Michalská 26),
- úsek literatúry pre mládež (Kapucínska 3),
- úsek hudobnej a umenovednej literatúry s galériou Artotéka (Kapucínska 1),
- úsek odbornej literatúry s oddelením pre nevidiacich a slabozrakých (Klariská 16).

Centrálne spracovávanie literatúry pre všetky úseky zabezpečuje automatizovaným systémom úsek fondov, sídliaci na Kapucínskej ulici č. 3.

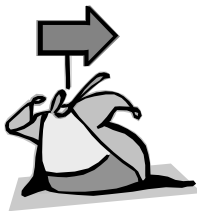
V knižnici pracuje 69 zamestnancov, z toho 47 s knihovníckym vzdelaním, ktorí sa snažia o poskytovanie čo najlepších a najkvalitnejších služieb svojim čitateľom. Okrem základných výpožičných služieb zabezpečujú odbornú konzultačnú a bibliograficko-informačnú službu, rezervovanie literatúry, kopírovanie, rozmnožovanie zvukových diel z dokumentov Mestskej knižnice, väzbu diplomových prác, organizujú literárno-hudobné, vzdelávacie podujatia a výstavy pre deti i dospelých, každoročne sa zapájajú do akcií Kultúrneho leta Bratislavy, spolupracujú s mnohými vydavateľstvami, inštitúciami, organizáciami, spisovateľmi a rozvíjajú mnoho ďalších aktivít.

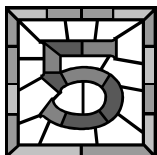
Mestská knižnica v Bratislave počas svojho vývinu od knižnice slobodného kráľov-

ského mesta Bratislavy ku knižnici hlavného mesta samostatnej Slovenskej republiky Bratislavy, bez ohľadu na dejinné udalosti a zvraty Slovenska, nepretržite celých 100 rokov slúžila verejnosti.

Pri svojom vzniku i dnes pri oslavách svojej storočnice stojí v centre mesta – vždy pevne spätá s jeho osudmi, aby bola pripravená slúžiť jeho obyvateľom, návštevníkom, uchovávať a sprístupňovať bohaté dedičstvo kníh.

Lebo ľudia budú chcieť určite vždy čítať, veď ako povedal Fuller: „Čítanie je najmiernejším morfiom a najúčinnjším liekom na rany duše...“

Ako sme začali **(na margo prvej dotazníkovej ankety KP SSK BK)**

Niekedy v marci 2000 sme poslali do 52 knižníc Bratislavského kraja (6 vedeckých, 18 akademických, 19 verejných, 9 špeciálnych) pomerne obsiahli dotazník (4 strany), v ktorom sme poprosili o isté informácie. Okrem bežných údajov nás zaujímali najmä odpovede na tri otázky a to:

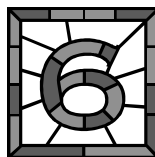
1. čo je typické – významné pre vašu knižnicu v období 2000 – 2001,
2. kuriozita – zaujímavosť zo života knižnice – súčasného i minulého,
3. osobnosti knižnice.

Nerobili sme si veľké ilúzie. Vrátilo sa 27 vyplnených dotazníkov, z toho 11 knižníc na vyššie uvedené otázky vôbec nereagovalo, a aj vo zvyšnom počte boli odpovede skôr opatrné resp. neúplné, kusé. Výber niekoľkých zaujímavostí a postrehov z toho, ako ste odpovedali, sme použili v nasledujúcom texte.

Na vysvetlenie ešte uvádzam, že dotazníkové formuláre sme posielali aj individuálnym členom, a to z toho dôvodu, že v mnohých prípadoch boli údaje o nich neúplné, nepresné alebo už neplatné.

(kuz)

**Možno nevíete,
nestihli ste si uvedomiť,
prehľadli ste, že:**

- Koncom septembra 2000 oslávila Mestská knižnica v Bratislave 100. výročie svojho založenia. Oslavy boli spojené so IV. medzinárodnou konferenciou Verejných knižníc v novej Európe.

- Rok 2000 je pre Študijné a informačné stredisko Fakulty architektúry STU rokom organizačno-technických zmien. Ide o kompletne presťahovanie do nových priestorov v rámci budovy v návaznosti na novú organizačnú štruktúru.

- Pani Milada Janžová, pracovníčka Miestnej knižnice v Lamači (časť Bratislavy) je aktívnou zberateľkou svadobných oznámení. Jej zbierka je najväčšia na Slovensku (cca 10 000 ks) a druhá najväčšia v bývalej ČSFR.

- Slovenská pedagogická knižnica bude mať v roku 2001 45. výročie založenia.

- Miestna knižnica v Karlovej Vsi (časť Bratislavy) má 100 ročnú čitateľku.

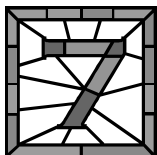
- Slovenská lekárska knižnica bude v roku 2001 oslavovať 50. výročie založenia, no nemá ani meter štvorcový vlastných priestorov.

- Knižnica Ružinov (časť Bratislavy) sa bude v roku 2001 pripravovať na 30 ročné jubileum v roku 2002, má vypracovanú koncepciu Ružinovského informačného strediska, ktoré by malo byť vybavené najmodernejšou počítačovou a inou technikou a do tretice plánuje v roku 2000 vydať zborníček kresieb svojej pracovníčky a výtvarníčky Janky Klenovičovej, samozrejme na tému, ktorá je nám všetkým veľmi blízka (veď ktože by nerozumel kultúre?!) „o knihe, knižnici a kultúre smrteľne vážne“.

- Miestna knižnica Petržalka (časť Bratislavy) pripravila už 11. ročník literárnej súťaže Petržalské súzvuky Ferka Urbánka.

(kuz)

Ponuka rubriík a možností (čo všetko môže byť v občasníku)

Ako to všetko bude vyzerat' záleží od toho, koľko a akých príspevkov sa podarí redakčnej rade skompletizovať. Nezaškodí, ak na úvod načrtneme istú predstavu.

Z našej histórie
/kolobeh času,
kuriozity a zaujímavosti
z rokov predchádzajúcich.../

Pod lupou

/Predstavujeme vám knižnicu, osobnosť,
projekt, akciu, podujatie, autora,
hudobníka, výtvarníka

a iných zaujímavých ľudí, ktorí pracujú u vás
alebo sú členmi KP SSK BK a bolo by dobré
o nich vedieť.../

Čo nám vrta v hlave
/úvahy, zamyslenia, polemiky.../

Postrehy a zaujímavosti

/upozornenia, zvláštnosti.../

Námety na verejnú diskusiu

/o čom by sa malo hovoriť, čo treba riešiť.../

Recenzie a odporúčania

/kníh, metodických a iných materiálov/

Legislatívne okienko

*/názory a stanoviská k platnej knižničnej legislatíve,
napr. v súčasnosti názory na nový knižničný zákon,
stanovy SSK, autorský zákon, jeho úpravy a aplikácia v praxi.../*

Naša edičná činnosť

/čo sme vydali, napísali, informácie.../

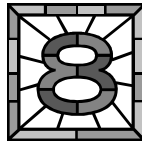
Seniori spomínajú

/zážitky, postrehy, dojmy.../

(kuz)

Stanovy Spolku slovenských knihovníkov **(tak ako ich vydal SSK s platnosťou od 30. 12. 1999)**

I. Základné ustanovenia

1. Právna povaha, sídlo a pôsobnosť Spolku:

- a) Spolok slovenských knihovníkov (ďalej len Spolok) je občianske združenie združujúce knihovníkov, bibliografov a informačných pracovníkov, knižničné, bibliografické a informačné pracoviská v Slovenskej republike a iných záujemcov a predstavuje samostatnú právnickú osobu so sídlom v Bratislave,
- b) Sídlo Spolku je na adrese: Michalská 1, 814 17 Bratislava. Pôsobnosť Spolku sa vzťahuje na územie Slovenskej republiky,
- c) Spolok používa pečiatku s označením „Spolok slovenských knihovníkov“ a skratku „SSK“. V medzinárodnej oblasti Spolok vystupuje pod názvom „Slovak Librarians Association“. Spolok je priamym pokračovateľom Zväzu slovenských knihovníkov a informatikov.

2. Poslaním Spolku je:

- a) vytvárať platformu na všestranný odborný, kultúrny a spoločenský rozvoj členstva a zastupovať jeho záujmy pred štátnymi, samosprávnymi a inými orgánmi a organizáciami bez ohľadu na profesijnú, politickú, generáčnú a národnostnú príslušnosť,
- b) v súčinnosti so štátnymi, samosprávnymi a inými orgánmi a občianskymi štruktúrami vytvárať priaznivé podmienky na činnosť knižničných a informačných pracovísk a na odbornú prípravu knihovníkov, bibliografov a informačných pracovníkov,
- c) v súčinnosti s odborovými orgánmi starať sa o zlepšenie pracovných, sociálnych, materiálnych a životných podmienok knižničných a informačných pracovníkov,
- d) rozvíjať styky s profesijnými spolkami a organizáciami pôsobiacimi doma i v zahraničí a tiež s medzinárodnými organizáciami v odbore.

3. Spolok plní najmä tieto funkcie a úlohy:

- a) je demokratickým fórom na výmenu poznatkov, skúseností a názorov vnútri Spolku i navonok,
- b) vytvára podmienky členom Spolku na aktívne spoločenské pôsobenie v súlade s profesijnými záujmami a poslaním Spolku,
- c) vo vzťahu k orgánom štátnej správy plní funkciu poradného, expertízneho, kontrolného

a koordinačného činiteľa v oblasti knižničných, bibliografických a informačných procesov a služieb,

- d) podieľa sa na rozvoji teórie a praxe knihovníctva, bibliografie a informačnej vedy,
- e) popularizuje slovenské knihovníctvo, bibliografiu a informačnú vedu na verejnosti,
- f) plní úlohy vyplývajúce z členstva v medzinárodných mimovládnych organizáciách, najmä v IFLA a zastupuje v nich svojich členov a oblasť záujmu Spolku.

4. Druhy a formy činnosti:

- a) samostatne alebo v súčinnosti s knižničnými a informačnými inštitúciami a inými organizáciami organizuje konferencie, semináre a iné odborné podujatia, vrátane podujatí so zahraničnou účasťou,
- b) vytvára podľa potrieb a záujmu svojich členov regionálne orgány (krajské pobočky), sekcie, komisie, kluby a odborné pracovné skupiny. Deleguje svojich členov do vedec-kých, oponentských, redakčných rád, odborných a konkurzných komisií a poradných orgánov,
- c) prostredníctvom svojich volených predstaviteľov a delegovaných členov reprezentuje slovenské knihovníctvo, bibliografiu a informačnú vedu v zahraničí,
- d) v súlade so svojím poslaním rozvíja edičnú a publikačnú činnosť,
- e) verejne oceňuje tvorivú a zásluhnú prácu svojich členov a dbá o zvýšenie autority a ocenenia knižnično-informačnej profesie,
- f) podieľa sa na rozvoji knihovníctva, bibliografie a informačnej vedy aj organizovaním súbehov, tematických úloh apod.

II. Členstvo

1. Spolok má individuálnych a kolektívnych, zahraničných a čestných členov:

- a) individuálnym členom Spolku sa môže stať každý občan SR, ktorý má záujem o rozvíjanie knižničnej, bibliografickej alebo informačnej činnosti a súhlasí s jeho stanovami. Členom Spolku sa môže stať aj cudzí štátny príslušník na základe súhlasu predstavenstva Spolku,
- b) kolektívnym členom Spolku môže byť každá knižnica, informačné stredisko alebo pracovisko slúžiace knižničnej, bibliografickej a informačnej profesii, ktoré súhlasí so stanovami Spolku a bude ho podporovať,
- c) čestným členom Spolku sa môže stať významná domáca a zahraničná osobnosť, ktorá sa zaslúžila o rozvoj slovenského knihovníctva, bibliografie alebo informačnej vedy. Čestné členstvo udeľuje valné zhromaždenie Spolku,
- d) zahraničným členom môže byť cudzí štátny príslušník alebo knižničná a informačná inštitúcia na základe súhlasu SSK.

2. Členstvo v Spolku zaniká:

- a) úmrtím,
- b) vystúpením,
- c) pozbavením členstva pre závažné porušenie stanov, napríklad ak člen neuhradí svoj ročný členský príspevok do 30. 6. bežného roka,
- d) zánikom Spolku.

3. Dokladom o členstve je členský preukaz.

4. Každý člen Spolku má právo:

- a) zúčastňovať sa na členských zhromaždeniach, podujatiach a na celkovej činnosti Spolku,
- b) vyjadrovať sa ku všetkým otázkam riešeným v Spolku a byť informovaný o činnosti Spolku a výsledkoch rokovaní jeho orgánov,
- c) kritizovať činnosť Spolku, podávať návrhy, žiadosti a sťažnosti jeho orgánom a byť informovaný o ich riešení,
- d) uchádzať sa v rámci možnosti Spolku o pomoc pri rozvoji vlastnej tvorivej činnosti a pri riešení vlastných profesijných a existenčných otázok,
- e) navrhovať nových členov a zrušiť svoje členstvo,
- f) publikovať v spolkovej tlači.

5. Individuálny člen má aj právo voliť a byť volený do všetkých orgánov Spolku.

6. Ak kolektívny člen deleguje na rokovanie orgánov Spolku viacerých zástupcov, má pri hlasovaní len jeden hlas.

7. Čestný člen má rovnaké práva ako individuálny člen s výnimkou aktívneho a pasívneho volebného práva. Pri rokovaní orgánov Spolku má hlas poradný. Čestný člen neplatí členské príspevky.

8. Individuálny člen Spolku má povinnosti:

- a) pracovať v spolkových orgánoch, do ktorých bol so svojím súhlasom zvolený alebo menovaný,
- b) dodržiavať stanovy a iné záväzné ustanovenia Spolku,
- c) riadne a včas platiť členské príspevky.

9. Kolektívny člen má tieto povinnosti:

- a) dodržiavať stanovy a iné záväzné ustanovenia Spolku,
- b) riadne a včas platiť členské príspevky.

III. Organizačné členenie

1. Najvyšším orgánom Spolku je valné zhromaždenie:

- a) riadne valné zhromaždenie zvoláva výbor Spolku raz za tri roky. Zvolanie valného zhromaždenia sa oznamuje členom najmenej šesť týždňov pred jeho konaním,
- b) mimoriadne valné zhromaždenie sa zvolá, ak o to požiada tretina riadnych a prispievajúcich členov Spolku alebo dve tretiny členov výboru Spolku, a to najneskôr do troch mesiacov od predloženia žiadosti výboru Spolku. Zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia sa oznamuje členom najmenej tri týždne pred jeho konaním,
- c) valné zhromaždenie sa koná za priamej účasti delegátov a je otvorené účasti ďalších členov Spolku. Podrobnosti o voľbe delegátov a účasti členov na valné zhromaždenie určuje výbor Spolku.
- d) valné zhromaždenie má právo rozhodovať o všetkých otázkach Spolku
 - rieši zásadné otázky činnosti Spolku a určuje programové úlohy pre ďalšie funkčné obdobie,
 - schvaľuje správu výboru a kontrolnej a revíznej komisie,
 - z návrhov členskej základne a delegátov volí predsedu, prvého podpredsedu, výbor a kontrolnú a revíziu komisiu Spolku,
 - uznáva sa o zmene stanov a zániku Spolku,
- e) valné zhromaždenie sa uznáva nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných delegátov, na zmenu stanov a vyslovenie zániku Spolku je potrebná dvojtretinová väčšina hlasov delegátov,
- f) voľby predsedu, prvého podpredsedu, výboru a kontrolnej a revíznej komisie Spolku sú tajné, ak valné zhromaždenie nerozhodne inak.

2. V období medzi valnými zhromaždeniami vedie prácu Spolku výbor:

- a) výbor Spolku má 22 členov a 3 náhradníkov. 11 členov (vrátane predsedu a 1. podpredsedu Spolku) a 3 náhradníkov volí valné zhromaždenie. 3 členov výboru – podpredsedov Spolku volia konferencie odborných sekcií a 8 členov výboru volia konferencie regionálnych orgánov (krajských pobočiek). Všetci členovia výboru Spolku sú volení najviac na dve volebné obdobia za sebou,
- b) predstavenstvo Spolku sa skladá z predsedu, prvého podpredsedu, troch podpredsedov – predsedov odborných sekcií a 6 členov predstavenstva, ktorých volí výbor zo svojho streda,
- c) riadne zasadnutia výboru zvoláva predseda Spolku podľa potreby, najmenej raz do roka. Výbor je uznášaniaschopný pri nadpolovičnej väčšine členov. Mimoriadne zasadnutie výboru zvolá predseda Spolku podľa potreby, prípadne ak o to požiada najmenej tretina

členov výboru,

d) do pôsobnosti výboru patrí najmä:

- rozpracúvať a zabezpečovať uznesenia valného zhromaždenia,
- rozhodovať o zásadných úlohách v odbornej a organizačnej oblasti,
- rozhodovať o počte delegátov na valné zhromaždenie a o pomernom zastúpení delegátov k počtu členov,
- prerokúvať a schvaľovať správy predstavenstva,
- schvaľovať rokovací poriadok a finančný poriadok Spolku a iné organizačné normy,
- určovať výšku členských príspevkov,

e) výbor rozhoduje o odvolaniach podaných proti uzneseniam predstavenstva Spolku,

f) kandidáti výboru Spolku sa zúčastňujú na rokovaní výboru s poradným hlasom, výbor môže kooptovať na uvoľnené miesto vo výbore kandidáta výboru,

g) výbor Spolku si môže prizvať k spolupráci podľa potreby odborníkov rôznych profesií,

h) za svoju činnosť výbor Spolku zodpovedá valnému zhromaždeniu.

3. Výkonným orgánom Spolku je predstavenstvo. Schádza sa najmenej šesťkrát do roka, zvoláva ho predseda a za svoju činnosť zodpovedá výboru Spolku.

Predstavenstvo Spolku zabezpečuje najmä tieto úlohy:

- a) v súlade s uzneseniami výboru riadi činnosť Spolku v období medzi zasadnutiami výboru Spolku,
- b) rozhoduje o uzatváraní a rozväzovaní pracovného pomeru vedúceho a ostatných pracovníkov sekretariátu Spolku,
- c) schvaľuje návrhy na zastúpenie Spolku v odborných komisiách, radách, poradných orgánoch,
- d) schvaľuje delegácie a zástupcov Spolku na jednotlivé podujatia a zahraničné pracovné cesty,
- e) pripravuje a schvaľuje dohody o spolupráci so zahraničnými partnermi celoštátneho charakteru, dáva súhlas k písomným dohodám krajských pobočiek o zahraničnej spolupráci.

Na zasadnutiach predstavenstva môžu byť prizvaní vedúci sekretariátu, predseda kontrolnej a revíznej komisie, predsedovia regionálnych orgánov, komisií a klubov a i. K právoplatnému uzneseniu predstavenstva sa vyžaduje prítomnosť nadpolovičnej väčšiny jeho členov a nadpolovičná väčšina hlasov prítomných členov. Zasadnutia predstavenstva a výboru Spolku sú otvorené pre všetkých členov SSK.

4. Predseda Spolku (a v jeho neprítomnosti prvý podpredseda):

- a) reprezentuje Spolok na verejnosti,

- b) zvoláva zasadnutie predstavenstva a Spolku a zodpovedá za výkon jeho rozhodnutí,
- c) určuje základné povinnosti výkonného sekretariátu,
- d) má prvoradé podpisové a dispozičné právo.

5. Sekretariát Spolku zabezpečuje plnenie organizačných a iných úloh ekonomicko - technického charakteru. Činnosť sekretariátu sa riadi pokynmi predsedu, resp. prvého podpredsedu.

6. Kontrolná a revízna komisia:

- a) kontrolnú a revíziu komisiu Spolku volí valné zhromaždenie. Má 5 členov a 2 náhradníkov. Členovia komisie sa stretávajú nezávisle na zasadnutiach výboru, predseda má právo zúčastňovať sa na zasadnutí predstavenstva Spolku. Za svoju činnosť zodpovedá komisia valnému zhromaždeniu. Členovia komisie nesmú byť členmi iných štatutárnych orgánov Spolku,
- b) kontrolná a revízna komisia sa schádza najmenej dvakrát do roka a jej zasadnutie zvoláva predseda komisie. Kontrolná a revízna komisia skúma činnosť predstavenstva v duchu uznesení výboru, činnosti výboru v duchu uznesení valného zhromaždenia, upozorňuje predsedu a orgány Spolku na nedostatky, kontroluje hospodárenie Spolku a vyjadruje sa k sťažnostiam členov a predkladá ich výboru Spolku.

7. Regionálne orgány Spolku:

- a) členovia Spolku podľa svojho pracoviska alebo miesta bydliska vytvárajú regionálne orgány Spolku (krajské pobočky). Najvyšším orgánom je regionálna konferencia, ktorá sa koná raz za 3 roky pred konaním valného zhromaždenia. Ak o to požiada najmenej tretina členov regionálneho orgánu, schádza sa regionálna konferencia mimoriadne, a to najneskôr do troch mesiacov. Konferencia volí výbor a predsedu regionálneho orgánu,
- b) regionálne orgány Spolku plnia v regiónoch úlohy vyplývajúce zo stanov a programu Spolku a umožňujú širokú účasť členov na aktivitách Spolku,
- c) ustanovenia, týkajúce sa organizácie, hospodárenia, činnosti regionálnych orgánov obsahuje rokovací poriadok a finančný poriadok Spolku.

8. Odborné orgány Spolku:

Členovia Spolku sa podľa svojej špecializácie a záujmov zoskupujú v sekciách, odborných komisiách, kluboch a podobne.

- a) odborné sekcie na celoštátnej úrovni sú: knižnícka, bibliografická, informačnej vedy. Na čele sekcií sú predsedovia (podpredsedovia Spolku) a výbory sekcie, ktoré volí členstvo sekcie na konferencii. Konferencia je najvyšším orgánom sekcie a koná sa

- každé tri roky pred valným zhromaždením. O spôsobe účasti členov sekcie na konferencii rozhodne výbor Spolku na základe návrhu výboru sekcie,
- b) výbor a regionálne výbory Spolku vytvárajú podľa potreby aj trvalé alebo dočasné odborné komisie a záujmové a odborné kluby. Ich zloženie, program a náplň činnosti schvaľuje na celoštátnej úrovni výbor Spolku a na regionálnej úrovni príslušný regionálny výbor.

IV. Záverečné ustanovenia

1. Hospodárenie a majetok Spolku:

- a) hospodárenie Spolku sa riadi podľa všeobecne platných predpisov a nariadení pre občianske združenia,
- b) finančné prostriedky pre svoju činnosť Spolok nadobúda z:
- pravidelných príspevkov svojich členov,
 - z príspevkov grantov a dotácií ústredných orgánov štátnej správy,
 - z edičnej, publikačnej, reklamnej a ďalšej ekonomickej činnosti,
 - z darov jednotlivcov a inštitúcií doma i zo zahraničia,
 - z konkurzov na účelové projekty vyhlasované štátnymi orgánmi a nadáciami,
 - z príspevkov právnických a fyzických osôb.
- c) rozpočet Spolku na príslušný rok schvaľuje výbor Spolku,
- d) výbor SSK informuje členstvo o hospodárení a majetku Spolku písomnou správou prostredníctvom spolkovej tlače.

2. Spolok sa môže rozpustiť len rozhodnutím valného zhromaždenia, a to s dvojtretinovou väčšinou hlasov delegátov. V tomto prípade je zhromaždenie povinné rozhodnúť o majetku Spolku.

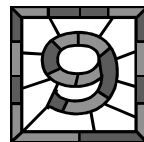
3. Rozširujú sa:

- a) doterajšie stanov SSK schválené Ministerstvom vnútra SSR zo dňa 27. 4. 1990 pod číslom VVS/1-796/1990,
- b) dodatky k týmto stanovám Spolku, schválené Ministerstvom vnútra SR dňa 29. 7. 1996 pod číslom VVS/1-909-104-1.

4. Stanovy Spolku nadobúdajú účinnosť dňom 30. 12. 1999.

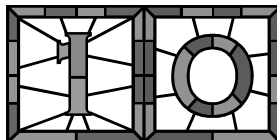
Nové znenie stanov bolo zaregistrované na Ministerstve vnútra SR dňa 30. 12. 1999, kedy nadobudli stanov Spolku slovenských knihovníkov platnosť (číslo spisu na MV SR: VVS/1-909/90-104-2).

**Členovia výboru
Spolku slovenských knihovníkov
(zvolení na Valnom zhromaždení SSK
dňa 24. 11. 1999 v Košiciach)**

- Ing. STASSELOVÁ Silvia – predsedníčka Spolku slovenských knihovníkov
- Ing. SLÍŽOVÁ Daniela – 1. podpredsedníčka Spolku slovenských knihovníkov
- Mgr. DOKTOROVÁ Andrea – predsedníčka Knihovníckej sekcie SSK
- PhDr. KUCIANOVÁ Anna – predsedníčka Bibliografickej sekcie SSK
- PhDr. KOPÁČIKOVÁ Judita – predsedníčka Sekcie pre informačnú vedu SSK
- PhDr. DOMOVÁ Miroslava – predsedníčka Kontrolnej a revíznej komisie SSK
- PhDr. FAKLOVÁ Hana
- Ing. PROKOP Igor
- PhDr. KUCKA Lubomír
- Mgr. BALEJOVÁ Anna
- PhDr. KLEINOVÁ Dagmar
- MACÁNKOVÁ Mária
- Mgr. DŽUGANOVÁ Dana
- PhDr. ŽILOVÁ Marta
- PhDr. ČOMAJOVÁ Marta
- PhDr. MIKITOVÁ Táňa
- PhDr. URBANČOK Pavol
- Mgr. ŠLEISOVÁ Monika
- PhDr. HORÁKOVÁ Darina – predsedníčka Krajskej pobočky SSK – Bratislava
- PhDr. AMRICHOVÁ Jana – predsedníčka Krajskej pobočky SSK – Košice
- PhDr. KILÁROVÁ Iveta – predsedníčka Krajskej pobočky SSK – Žilina
- Mgr. STROHNEROVÁ Ľudmila – predsedníčka Krajskej pobočky SSK – Trenčín
- Mgr. SKALKOVÁ Marta – predsedníčka Krajskej pobočky – Prešov
- Mgr. BELLÉROVÁ Beata – predsedníčka Krajskej pobočky SSK – Nitra
- ŽÁČIKOVÁ Lýdia – predsedníčka Krajskej pobočky SSK – Banská Bystrica
- PEKAROVIČOVÁ Helena – predsedníčka Krajskej pobočky SSK – Trnava

**Členovia predstavenstva
Spolku slovenských knihovníkov
(zvolení na 1. ustanovujúcej schôdzi výboru SSK
dňa 8. 12. 1999 v Bratislave)**

- Ing. **STASSELOVÁ Silvia** – predsedníčka SSK
- Ing. **SLÍŽOVÁ Daniela** – 1. podpredsedníčka SSK
- Mgr. **DOKTOROVÁ Andrea** – predsedníčka Knihovníckej sekcie SSK
- PhDr. **KUCIANOVÁ Anna** – predsedníčka Bibliografickej sekcie SSK
- PhDr. **KOPÁČIKOVÁ Judita** – predsedníčka Sekcie pre informačnú vedu SSK
- PhDr. **FAKLOVÁ Hana**
- Ing. **PROKOP Igor**
- PhDr. **KUCKA Ľubomír**
- Mgr. **BALEJOVÁ Anna**
- Mgr. **DŽUGANOVÁ Dana**
- PhDr. **ŽILOVÁ Marta**

